

Τὸ Δελτίον δίδεται δωρεὰν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμᾶται ἐτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 5, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 7. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμημάτος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1091. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος 5'. 2 Ἰουλίου 1878. Ἀριθ. 131 (79). Λεπ. 20 Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 417-432. Περιεχόμενα: Πανομοίωτον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Καποδιστρίου. — Χαρακτηρισμὸς τοῦ Καποδιστρίου. — Ὁ δόμορφος. — Ὁ χρυσός. — Μονομαχία ἐν ἀεροστάτῳ. — Αἱ ἀρχαῖαι Ἀθήναι. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις.

1092. Μελέται περὶ τῆς ὀπτικῆς τῶν ἀρχαίων, ὑπὸ Ἀνδρέου Ἀναγνωστάκη. Πρωτάνκω τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρου Περρῆ, 1878, 8ον, σ. 28.

1093. Ἰω. Παπαδοκαμαντοπούλου. Τρυγόνες καὶ ἑχιδνές. Ποιήσεις. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογρ. τῆς «Ἑφημ. τῶν Συζητήτ.», 1878, 12ον, σ. 4' καὶ 86, ὁρ. ν. 3.

1094. E. Egger. Ὁ χάρτης παρὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ νεωτέρους χρόνους. Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Πρὸς ὄφελος τοῦ Πτοχοκομίου. Ἐν Ἐρμουπόλει, 1878. Τύπος «Πατρίδος», 16ον, σ. 41.

1095. R. E. Pissin. Ἡ ἀρίστη μέθοδος τοῦ διὰ δαμακλίδος ἐμβολιασμοῦ. Διαγώνισμα βραβευθὲν μὲν ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς Ἀυτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, μεταφρασθὲν δὲ ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Δημητρίου Θ. Παγκά-λου, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς, χειρουργικῆς καὶ μαιευτικῆς καὶ δημοσιεύμενα ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Ἑσπεριῶν. Ἐν Ἀθήναις, τύπος Ἑθν. Τυπογραφείου, 1878, 8ον, σ. 217.

1096. Ὁ Σωτήρ. Ποίημα ἐπικόν, ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Κ. Ἀντωνιάδου, 1878, 8ον, σ. 8' καὶ 58.

1097. Ἐφημερίς τῶν φιλοκαθῶν. Φιλολογική, ἐκκλησιαστική καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἔτος Κ3' (Περίοδος Β'). Ἀριθ. 6, ἐν Ἀθήναις 15 Ἰουνίου 1878. Περιεχόμενα: Περὶ Ζηνοβίας βασιλίσσης τῆς Ἀνατολῆς, ὑπὸ Δ. ΗΓ. (Συν. καὶ τέλος). — Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις, ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. — Ἡ ἀνατροπὴ καὶ παιδείσις παρὰ τοὺς Ῥωμαίους. — Δημοσία ἐγγραφα. — Ἀγγελία. — Σπουδαία γνωστοποιήσεις. — Παροράματα.

1098. Ἀθηναῖς. Ἐφημερίς μετὰ εἰκονογραφιῶν. Ἔτος Γ', ἀριθ. 12, Ἀθήναις, 15 Ἰουνίου 1878, 4ον, σ. 89-96. Περιεχόμενα: Ῥητορεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. — Ἡ Περσία ἐν Παρίσις Παγκόσμιος ἔκθεσις. — Ἡ ἐκ τῆς ἀμαθείας βλάβη. — Νόδιλιχ. — Ἡ μόρφωσις τοῦ ἐν τοῖς παῖσιν αἰθεθῆματος τοῦ καλοῦ, ὑπὸ Ε. Α. Κεχαγιά. — Τὸ βιολίον τῆς φύσεως. — Ποικίλα. — Αἰνίγματα. — Γρίφοι.

1099. Σαθθακταία ἐπιθεώρησις. Πολιτικὴ καὶ φιλολογικὴ. Τεύχος Α', ἀριθ. 28, 17 Ἰουνίου 1878. Περιεχόμενα: Ἀγγλορωσικοὶ ὅροι. — Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸν μεσαίωνα καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἐκείνης. — Ἀρχαῖοις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. — Περὶ καταργήσεως τῆς θανάτικῆς ποινῆς. — Τὸ μικρόφωνον. — Μαξίμου τοῦ Μαργουίνου ἐπιστολαί. — Ἀνάλεκτα.

1100. Βίων. Σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός. Ἔτος Α', φυλλάδιον ἦ, 15 Ἰουνίου 1878. Ἐν τοῦ μηνός. Ἔτος Α', φυλλάδιον ἦ, 15 Ἰουνίου 1878. Ἐν Σμύρῃ, 8ον, σ. 113-128. Περιεχόμενα: Βυζαντινοβουλγαρικὸ πόλεμος. — Ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ Ἀδμαντιοῦ Κοραῖ (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). — Ἡ ἀσπίς τοῦ Ἀχιλλεύς. — Οἱ Ἀβιγγάνοι. — Συμβάντα ἐν τῇ Ἀφρικῇ. — Τὸ πρῶτον ἐν Βιέννῃ καπνεῖον. — Ὁρφέλιοι γνώσεις. — Ἡ εἰκασμένη ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου.

1101. Exposition Universelle de Paris en 1878. La Faune de la Grèce par Th. de Heldreich. Première partie. Animaux vertébrés. Athènes, Imprimerie de la Philocalie, 1878, 8°, p. 113.

1102. Encore deux mots sur l'extraction de la caractere chez les anciens, par André Anagnostakis, Recteur de l'Université d'Athènes. Athènes. Typographie de Pierre Perris, 1878, in 8°, p. 12.

Ἡ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

(Notice explicative sur la carte ethnographique des pays helléniques, slaves, albanais et roumains, dessinée par M. Henri Kiepert. Berlin, 1878 (ὅπρ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαρηγοπούλου).

Ἡ ἐθνολογία τῶν χωρῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἐπινακογραφεῖται ἔως τῆς χθὲς κατὰ τὴν λεγομένην ἐθνογραφικὴν μέθοδον. Ὄριζετο δηλαδὴ μετὰ μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἀκριθείας ὁ πληθυσμὸς ἐκάστης φυλῆς, ὑπεδεικνύοντο δὲ ἐπὶ τοῦ πίνακος διὰ χρωμάτων καὶ γεωμετρικῶν σχημάτων τὰ ὑπ' αὐτῆς οἰκούμενα χωρία. Πρῶτον δοκίμιον ἐθνογραφικοῦ πίνακος τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐξέδωκε τὸ 1842 ὁ περιφανὴς Σάφαρικ, ὃν ἐκ διαλειμμάτων ἐμπέσαντο δ' Ἀμὶ Βουέ, ὁ Λεζεάν καὶ ὁ Κίπερτ, ἄχρι οὗ τῷ 1877 καὶ 1878 ἀλλεπάλληλοι ἐθνομαιεθνήσαν οἱ πίνακες τοῦ Συμβέ, τοῦ Βιαγκνὴν, τοῦ Στανφόρντ, τοῦ Τεπλόφ, τοῦ Σάξ καὶ νῆα ἔκδοσις τοῦ Κίπερτ. Τὰ πνεύματα ταῦτα δὲν ὁμοιάζουσιν πρὸς ἄλληλα, προσέκλινον δὲ ὁριμωτάτης ἀμοιβαίας ἐπικρίσεως. Μετὰ 35 ἐτῶν μελέτας ἡ ἐθνογραφία τῆς Τουρκίας δὲν ἠρξάμην τοσούτων, ὥστε νὰ δώσῃ κῆρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς στατιστικῆς. Τὸ ἐθνολογικὸν σύστημα ἀπαίτει ἐν πρώτῳι ἀκριβὴ ἀπογραφὴν τῶν διαφόρων φυλῶν, ἥτις ἐν Τουρκίᾳ εἶναι ἀδύνατον. Ὁ νεώτερος τῆς Βουλγαρίας ἱστοριογράφος Γίρσεκ ἀπεφάνητο, ὅτι οἱ Βούλγαροι ταλάντευονται μετὰ 2 καὶ 7 ἑκατομμυρίων! Κατὰ τὸν Βενελίν (1838) συμποσύνται οἱ Βούλγαροι εἰς 2,545,000 κατὰ τὸν Βουέ (1847) εἰς 4,500,000 κατὰ τὸν Σάφαρικ (1842) εἰς 3,587,000 κατὰ τοὺς Τούρκους (1844) εἰς 4,000,000 κατὰ τὸν Γιαβίτς (1874) εἰς 2,000,000 μόνον κατὰ τὸν Βογορόφ (1851) εἰς 5,500,000 κατὰ τὸν Γρουγέφ, Βραδάσκαν, Κάνιτς εἰς 5,000,000 κατὰ τὸν Βουδύλλοιτς εἰς 5,123,952 κατὰ τινὰς δὲ βουλγαρικὰς ἐκθέσεις εἰς 6,620,000 καὶ δὴ καὶ εἰς 7,000,000. Καὶ ἀκριθεὶς δὲ ἀνῆλθεν αἱ πολιτικαὶ ἀπογραφαί, ἀνυπερέβλητα προσκόμματα οὐ παρένεβαν ἐτέρα περίπτωσις, ὅτι οἱ Ἀνατολίται λαλοῦσι πάσαις σχεδὸν τὰς γλώσσας καὶ τὰς διαλέκτους τῶν ἐκεῖ διαφόρων φυλῶν. Ἐν τῇ νοτίῳ Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ λ. χ. πάσαι τῆς κοινωνίας αἱ τάξεις λαλοῦσιν ἐλληνιστὶ ἅμα καὶ βουλγαριστὶ. Βάσις λοιπὸν τῆς ἀπογραφῆς δὲν δύναται νὰ ληθῇ ἡ τῶν γλωσσῶν διαφορά.

Υπάρχουσι καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ἀληθείας ἐπὶ τῶν διγλώσσων λαῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς βορείου Θράκης καὶ Μακεδονίας ἔχουσιν ἀναμφισβήτητον ἠθικὴν καὶ φυσικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν οἰκούντων ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ Δουνάβεως. Τούτων καὶ ὁ πρίγκηψ Γορτακόφ ἐμνημόνευσεν ὡς τῶν εὐφρεστέρων καὶ δραστηριωτέρων τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους. Ἐχουσι δὲ τὴν φυσικογνωμίαν καὶ τὴν ζωηρότητα τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος, καὶ ὅσον αἱ ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ βουλγαρικαὶ ἀποικίαι ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλεῖν ἐαυτὰς ἐπὶ τὸν ἐνταῦθα ἐλληνισμόν, ἐπαθον τὴν ἀντιστροφὴν ἐπιδράσιν οὕτω δὴ προέκυψεν λαὸς, ὅστις, δὲν ἐξηλλήνισθη μὲν παντάπασιν, διαφέρει δὲ τῶν πρὸς βορρᾶν τοῦ Αἴμου ἐκλαδισθέντων Βουλγάρων. Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας οὐδ' αὖτως ἐπένειν νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς· ἐκαυχάτο μάλιστα, ὅτι ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλλήνος καὶ ἐλάλει μόνον τὴν ἐλληνικὴν. Μόλις πρὸ 40 ἐτῶν ἐμνησθῇ τῆς καταγωγῆς του, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ ὑπεβάλῃ ἐαυτὸν εἰς ὁθωμανικῆς κυριαρχίας ἐν ἐμνήτῳ τοῖς παλαιῶι ἀδελφοῖς, τοῖς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ Δουνάβεως. Ἡ περίπτωσις αὕτη καὶ τὰ φυσικὰ ὅρια τῆς Βουλγαρίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς Μα-

κεδονίας· θά ἐξήρχονον νά ἐπιλύσῃσι· τὸ δυσχερές ζήτημα περὶ τῶν ὁρίων τῆς σλαβικῆς φυλῆς.

Επειδὴ ἡ γλῶσσα πολλαχὸς τῆς Ἀνατολῆς δὲν εἶναι ἀσφαλὴς ὁδηγὸς εἰς τὴν διαλογὴν τῶν φυλῶν, ἐπιλείπεται ἡ ἐκλογὴ. Τοιαύτη μέθοδος οὐ εἶχε ἀξίαν ἀληθείας, ἐὰν προσέκειτο νὰ γίνῃ αἰρεσις ἐκ δύο κρατῶν, προσφερόντων τὴν αὐτὴν δημοσίαν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν τάξιν. Προσκαλοῦμενο· ὅμως οἱ ὑπῆκοι τῆς Τουρκίας νὰ ποιήσωσιν αἰρεσὶν ὁθωμανικῆς ἢ οἰαζδηποτε ἄλλης χριστιανικῆς κυβερνήσεως, ἐκ προστίμων βεβίαιως τὴν χριστιανικὴν. Ἡ αἰρεσις ἐπομένως δὲν θά ἦτο ἀφραγὲς τεκμήριον τῆς ἐθνολογικῆς ἐπιστήμης· θά ἐπηύρανε δὲ τὰς κραυγὰς τοῦ ἀπελπισμοῦ τῶν δυστυχῶν τούτων λαῶν.

Οἱ ἔθνογραφικοὶ πίνακες περὶ πλὸν συγγέουσιν ἐνίστα ὁρμητικώτατα καὶ φυλάς. Αἱ κατὰ τὴν νῦν πεντηκονταετηρίδα ἀκριβῆς μελέται περὶ τῆς ιστορίας τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους καὶ αἱ περιπέτειαι τῆς κυριαρχίας του πρὸς δυσμὰς τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Αἰγαίου ἀπέδειξαν ἀναμφισβήτητως, ὅτι Τούρκοι ἐν Εὐρώπῃ δὲν ὑπάρχουσιν. Οἱ ἐνταῦθα Μουσουλμάνοι εἶναι· ἐξωμόταί σλάβοι, ἄλβανοι ἢ Ἕλληνες. Βισσθέντες νὰ ἀνηρῶσι· τὸ πάτριον ὀρθόκρυμα, ἐτήρησαν τὴν γλῶσσάν των· πολλοὶ μάλιστα ἀγνοοῦσι παντάπασι τὴν τουρκικὴν. Ἐν Μακεδονίᾳ, Ὑπείρῳ, Θεσσαλίᾳ, καὶ ἰδίως ἐν Κρήτῃ, πᾶσι πολλοὶ ὑπάρχουσιν Μουσουλμάνοι, λαλοῦντες μόνον ἑλληνιστῶν. Κατὰ τοὺς ἔθνογραφικοὺς πίνακας, οἱ σλάβοι, ἄλβανοι καὶ Ἕλληνες οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν τουρκικὴν ἦτοι τὴν φινουσουραλικὴν φυλὴν, πρὸς ἣν οὐδὲν ἄλλο ἔχουσι κοινὸν ἢ τὴν ἐπιβεβλημένην αὐτοῖς ὀρθόκειαν. Ἰσως εἴπηται· οὗτοι συνεσταύτισαν τὰ συμφέροντά των πρὸς τὰ τῆς ἐπικρατοῦσας φυλῆς καὶ ἤρισται συμπαθεῖσι πρὸς τοὺς βασιλεῖς. Τοῦτο ἀληθεύει ἐν τῇ νῦν καταστάσει τῶν πραγμάτων. Ὅταν ὅμως ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ χριστιανικὴ κυβερνήσις, ὅταν ἀρῇ ἡ διακρισις δεσποτῶν καὶ δούλων, ἐγκαινισθῇ δὲ πραγματικὴ ἰσότης κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ, τὰ ἀμοιβαία μίσση οὐδὲν θά ἔχουσιν λόγον ὑπάρξεως.

Τελειωτῶν οἱ ἔθνογραφικοὶ πίνακες ἀμοιροῦσι τεχνικῶν μίσθων· πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἰδίων προγράμματος. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ καλούμενοι Βούλγαροι· ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ εἶναι τοσοῦτον περιπεπλεγμένοι ἀλλήλοισι πρὸς νότον, ὥστε δι' οὐδένος συνδυασμοῦ χρωμάτων ἢ σχημάτων δύναται νὰ δώσῃσι σαφὴ ἰδέαν τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν δύο μερίδων τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ αὐτὸ ῥητέον περὶ Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν ἐν ἀρχῇ τῆς Μακεδονίας· καὶ τῆς Ὑπείρου. Οἱ ἐπιχειροῦντες νὰ τοὺς διαχωρίσωσι ματαιοπονοῦσιν, ὡς ἀποδεικνύουσιν οἱ ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἐκδοθέντες ἔθνογραφικοὶ πίνακες τῆς Τουρκίας.

Δὲν ὑπάρχει ἀρὰ γε ἄλλο μέσον πρὸς ἄσιν τῶν δυσχερεῶν. Κατάλληλος θά ἦτο ἡ μέθοδος ἡ ἐθνοκρατικὴ, ἡ διακρίνουσα τὰς χώρας τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης διὰ διακρίσεων ἢ συμπλεγμάτων φυλῶν, καί, ὅσον εἶναι ἐφικτόν, διὰ φυσικῶν ὁρίων, δι' ἱστορικῶν ἀξιώσεων, δι' ἀρχαιοπαράδοτων συγγενειῶν, χορηγοῦσα δὲ ἐν μόνον χρώμα εἰς ἐκάστην διαίρεσιν ἡ σύμπληγμα. Τὸ ἐν μόνον χρώμα δὲν σημαίνει ὅτι τὰ συστατικὰ μέρη παντὸς τμήματος οὐκ οὐκτὶν μόνον ὑπὸ μιᾷ ἐνείας φυλῆς· ὑπερβαίνει δὲ ἀπλῶς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκαστοῦ φυλῆς. Ἡ Ῥωμουνία λ.χ. ἡ μεσημβρινὸν ὄριον ἔχουσα τὸν Δούναβιον, σημειοῦται δι' ἐνιαίου χρώματος, διότι, παρὰ πάσας τὰς ἑλληνικὰς καὶ βουλγαρικὰς ἀποικίας, μία ἐνθάδε εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα φυλὴ. Ἡ ἀπὸ Δουνάβου· μέχρι τοῦ Αἰμαῦ Βουλγαρία σημειοῦται δι' ἐτέρου χρώματος· ἐνιαίου· αἱ ἀκταὶ τοῦ Εὐξείνου οἰκοῦνται ὑπὸ Ἑλλήνων· ἀλλ' ἡ μεγίστη τοῦ πληθυσμοῦ μερὶς σύγκειται ἐκ Βουλγάρων. Ἐν μόνον σύμπληγμα ἀπκρίττουσι Σερβία, Βοσνία, Ἑρζεγοβίνα καὶ Μαυροβούνιον, ὧν οἱ κάτοικοι ἀνήκουσιν ἅπαντες εἰς τὴν σερβικὴν φυλὴν, ἐν ᾗ οἱ Βούλγαροι εἶναι κορμὰ φυλῆς φινουσουραλικῆς μετὰ διαφόρων ἄλλων λαῶν, οἰκούντων ἦδη ἐν τῇ Κίτῳ Μοισίᾳ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βουλγαρικῆς κατακτήσεως. Ἰδιὸν τμήμα ἀποτελεῖ ἡ Ἀλβανία. Αἱ χώραι ἀπὸ τοῦ Αἰμαῦ, τοῦ Σκάρδου, τοῦ Σκουμπὶ μέχρι τοῦ Ταϊνάρου, αἱ ἰόντι νῆσοι, πᾶσαι αἱ ἄλλαι νῆσοι μικραὶ καὶ μεγάλαί ἐν τῷ Αἰγαίῳ, πρὸς νότον τοῦ Ἑλληνιστοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς Μ. Ἀσίας ἀποτελοῦσιν ἐν μόνον σύμπληγμα, διότι χωρίζονται ἀπὸ τῶν σλαβικῶν χωρῶν διὰ τοῦ Αἰμαῦ καὶ τοῦ Σκάρδου. Ἐτήρησαν τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα οὐ μόνον ἐν τῷ ἑλληνικῷ βασιλείῳ καὶ ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου, ἀλλ' ἐν Ὑπείρῳ, Θεσσαλίᾳ, Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Ὑπάρ-

χουσι μὲν ἐνθάδε καὶ Βούλγαροι καὶ Κουτσόβλαχοι καὶ Ἄλβανοι· ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ὅμως ἐπικρατεῖ κατὰ τὸν πληθυσμόν, τὴν διάλεκτον, τὴν εὐφυΐαν, τὴν ἐμπορικὴν, ναυτικὴν, βιομηχανικὴν ἐνέργειαν καὶ κατὰ πάντα ὅσα νομίζονται ἀληθεῖς χαρακτηριστικαὶ ζωῆς ἐθνικότητος. Ἰσως εἴπηται, ὅτι Θράκη καὶ Μακεδονία δὲν πρέπει νὰ καταληφθῶσιν εἰς τὰς χώρας τὰς ἑλληνικὰς. Κατὰ τινὰς πίνακας καὶ ἐνθάδε φαίνονται πολυαριθμότεροι οἱ Βούλγαροι. Ἀλλὰ τίνος πίστεως εἶναι ἄξιοι συγγραφεῖς, λέγοντες ὅτι ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς ταλαντεύεται ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἑπτὰ ἑκατομμύρια; Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῆς Πύλης, ἐπικρατεῖ ἐνθάδε τὸ στοιχεῖον τὸ μουσουλμανικόν· κατὰ δὲ τὰς τοῦ Πατριαρχεῖου, τὸ ἑλληνικόν. Δυσάρετος μὲν εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τρεῖς λόγοι ὅμως ὑποστηρίζουσι τὸν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου πίνακος συνδυασμόν. Τὰ φυσικὰ σύνορα καὶ ἰδίως ὁ Αἰμαῖς· τὰ ἀνεκὰθεν τρηθέντα ἑλληνικὰ ὀνόματα, παρὰ πάσας τὰς εἰσβολὰς τῶν Βουλγάρων· ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ὅστις οὐ συνιδῶς ἡλιόφως καὶ τοὺς ἐπὶ ἡλῶδας.

Ἑτέρα ἀντίρρσις πιθανὸν νὰ γίνῃ περὶ Ἀλβανίας, ἐνθα τὸ ἑλληνικὸν χρώμα προβαίνει μέχρι τοῦ ποταμοῦ Σκουμπῆ, ἐν ᾧ, κατὰ τινὰς δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπερβῇ τὰ Κεραυνία ὅρη ἢ τὸν Αὐλῶνα. Τῆς Ἀλβανίας ὅμως ἀκριβῆς γνωστὰ εἶναι μόνον τὰ πρὸς βορρὰν σύνορα, τὰ μέχρι τῶν Μαύρων Ὄρεων καθήκοντα, οὐχὶ τὰ μεσημβρινά. Ἀλβανοὶ ἀνευρίσκονται μέχρι τῆς Ὑπείρου, λαλοῦντες ἑλληνιστῶν μᾶλλον ἢ ἄλβανιστί, καὶ τοσοῦτον συναντιαισθέντες πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα, ὥστε κατὰ τὸ 1821 παρέσχον τοὺς ἀρίστους καὶ περιφανεστάτους τῶν ὁπλαρχηγῶν. Οἱ ἥρωες τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ Μεσολογγίου, οἱ Βοτσαράιοι, οἱ Τσαβέλαοι καὶ οἱ Βέικοι ἀνήκον εἰς τὴν ἄλβανικὴν φυλὴν. Τοῦ κινήματος τούτου δὲν συμμετέσχον οἱ ἐγγῶροι τῆς λεγομένης μέσης Ἀλβανίας· ἔχουσιν ὅμως καὶ οὗτοι σπουδαίαν τήν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον συγγένειαν, χρονολογούμενην ἀπὸ τοῦ 14 αἰῶνος. Ἀπὸ τῆς μέσης Ἀλβανίας ἐξῆλθε μετανάστασις, κατακλύσασα πρῶτον τὴν Θεσσαλίαν, καταβάσα εἰς τὴν κυρίως ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπολήξασα εἰς Ἰῶραν καὶ Σπέρτας. Ὁ Μιαούλης, ὁ Σαχτούρης, ὁ Κολανδρούτσος καὶ οἱ διαπρέψαντες ἄλλοι ἐν ταῖς ναυμαχίαις τῆς Σάμου, τοῦ Καφιεῖως, τοῦ ἀργολικοῦ κόλπου, εἶλκον τὸ γένος ἐκ τῶν περιχώρων τοῦ Βερατιῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ Σκουμπῆ. Οἱ Ἀλβανοὶ διεδραμάτισαν πρόσωπον ἱστορικόν, ἀφ' οὗ ἐδέξαντο πολιτισμόν, σημαίαν καὶ ὄνομα ἑλληνικὸν. Μεμονωμένοι εἶναι οἱ πρὸς βορρὰν καθολικοὶ καὶ οἱ δεξιόθεν τοῦ Σκουμπῆ Μουσουλμάνοι. Ὡσαύτως δὲν ἐσημειώθησαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ πίνακι οἱ Κουτσόβλαχοι, διεσπαρμένοι ὄντες πανταχοῦ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ἀλλ' οὐδ' αὐτοὶ ἀπαρίττωντες συμπληρὴν πληθυσμόν, ἄξιον ἔθνογραφικῆς προσοχῆς. Οὐδέποτε οἱ Κουτσόβλαχοι δι' αὐτοῦσι θῆσαν, ὅτι ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐθνικότητα ἢ ἔχουσιν ἰδίαν πολιτικὴν ὑπαρξιν. Ἡ γλῶσσά των εἶναι πτωχότερα τῆς ἄλβανικῆς καὶ ἀμοιρος ἀφαισθητοῦ· γράφουσιν ἑλληνιστῶν καὶ λαλοῦσιν ἑλληνιστῶν· δὲν ἀπακλινούσι πρὸς τοὺς Ῥωμούνους· διέκριψαν δὲ ἐξ αὐτῶν ὅσοι ἔλαβον τὴν προστασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ὁ Χατζὴ Πέτρος λ. χ., ὁ Κωλέττης, ὁ Σίνας. Κουτσόβλαχος εἶναι εἰς τῶν καθηγῶν ἐν Ἀθῆναις... Ἡ χριστιανικὴ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἀνατολῆς θά στηριχθῇ εἰς Ἑλλήνας καὶ εἰς Σλάβους, ἄλλως δὲ αἱ δυσχερεῖαι θά πολλαπλασιασθῶσι. Τούτοις προσθετέον τὸ ἄλβανικὸν στοιχεῖον δι' ὅσους ἐκ τῶν Ἀλβανῶν οὐδεμίαν ἔχουσι πρὸς τοὺς Ἑλλήνας συγγένειαν. Ἡ ἐθνικρατικὴ μέθοδος τὰ μέγιστα συμβάλλεται εἰς ἐπιεικὴ λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. (Κλειώ).

Μετεωρολογικὸν δελτίον τοῦ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Π.Ε.	Βαρόμ.	Θερ.	Κελ.	Ἄν.	Παρατηρήσεις.
		Μίγ.	Ελάχ.		
Ιουν. 21	748.03	32.7	23.0	N.	
22	744.40	34.7	24.6	ΝΔ.	M.M. καὶ τὸ πρῶν. κατ. ἀστρ. βρ. λ. π.
23	745.93	29.0	22.3	ΝΔ.	βροχὴ 10'' 11"
24	755.05	27.8	18.2	ΒΔ.	
25	753.22	29.5	18.0	ΝΔ.	
26	752.68	33.4	18.9	ΒΔ.	
27	751.79	33.3	20.8	N.	